

BG

BG

BG

КОМИСИЯ НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ

Брюксел, 3.12.2008
SEC(2008) 2909

РАБОТЕН ДОКУМЕНТ НА СЛУЖБИТЕ НА КОМИСИЯТА

придружаващ

Предложение за

ДИРЕКТИВА НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

за отмяна на 8 директиви в областта на метрологията

Обобщение на оценката на въздействието

{COM(2008) 801 final}

{SEC(2008)2910}

{SEC(2008)2968}

Настоящата оценка на въздействието касае отмяната на 8 директиви от областта на метрологията, принадлежащи към „стария подход“, и разширяването, ако такова е необходимо, на приложното поле на Директива 2004/22/ЕО относно измервателните уреди. Този въпрос е включен в Законодателната и работна програма на Комисията за 2008 г. (ENTR/015).

Тя се отнася до 8 директиви в областта на метрологията от следните шест сектора:

- водомери за студена вода, предназначени за непречистена вода (Директива 75/33/ЕИО)
- спиртомери и таблици за алкохолно съдържание (директиви 75/765/ЕИО и 75/766/ЕИО)
- теглилки със среден и над средния клас на точност (директиви 71/317/ЕИО и 74/148/ЕИО)
- манометри за измерване на налягането в гумите на моторни превозни средства (Директива 86/217/ЕИО)
- стандартна маса на зърнените култури (Директива 71/347/ЕИО)
- калибриране на резервоарите на плавателни съдове. (Директива 71/349/ЕИО).

Всички тези директиви, с изключение на една от тях, нямат задължителен характер. Уредите, описани във всяка една от тези директиви, трябва да бъдат приети от държавите-членки и това бе полезно през 70-те години, когато съществуваха търговски бариери поради различаващата се национална уредба на държавите-членки. В допълнение към прилагането на директивите, на държавите-членки беше разрешено да запазят националната си законодателна уредба, съдържаща технически спецификации.

Съгласно условията на Споразумението на СТО от 1995 г. за техническите пречки пред търговията, държавите-членки, които предпочетат да създадат собствена нормативна уредба, са длъжни да използват като основа за своето законодателство международни стандарти. Поради това националното законодателство ще се основава на международни стандарти, които често също са били транспонирани в европейски стандарти. В допълнение към това съдебната практика на Съда на Европейските общности (и по-конкретно решението по делото *Cassis de Dijon*) забранява несъразмерните национални изисквания и установява изискването за взаимно признаване на продуктите, които се предлагат на законно основание на пазара в други държави-членки. Наред с това, от 1993 г. насам споразумението WELMEC за одобрение на типа предоставя рамка за сътрудничеството на междуправителствено равнище по отношение на взаимното признаване на оценката на съответствието, по-конкретно на нехармонизираните измервателни уреди, основаващи се на международните стандарти.

В съзвучие с подхода на Комисията за опростяване (COM(2005)535), общата цел е да се опростят достиженията на европейското право чрез отмяна на остарелите законодателни актове, които имат малко или никакво практическо влияние и затова са загубили своята правна стойност. Конкретната цел е да се опростят достиженията на правото на ЕС в областите, обхванати от осем директиви в областта на метрологията, принадлежащи към „стария подход“, като същевременно се запази свободното движение на измервателни уреди на вътрешния пазар и не се пречи на технологичния напредък.

В документа с ключови въпроси, подложени на обществено допитване, службите на Комисията представиха три варианта за действие.

Вариант 1: директивите от „стария подход“ продължават да съществуват успоредно с националните правила (сегашната ситуация). Без нови действия от страна на ЕС, старите директиви ще продължат да съществуват докато техническият напредък не вземе изцяло връх над технологичните спецификации. Очаква се, че пазарът ще продължи да се развива бързо, включвайки продукти, които са по-напреднали в технологично отношение и вече няма да са обхванати от старите директиви.

Съгласно вариант 2 се предвижда отмяна на директивите, принадлежащи към „стария подход“, без никаква промяна в Директива 2004/22/ЕО относно измервателните уреди. Националните правила могат да продължат да съществуват. При този вариант свободното движение на измервателни уреди в рамките на вътрешния пазар по подразбиране ще разчита на принципа на взаимно признаване и на хоризонталното законодателство, осигуряващо рамката за неговото правилно функциониране. Съществуващото споразумение WELMEC за одобрение на типа предоставя рамката за взаимното признаване на националната оценка на съответствието. По силата на задълженията си по Споразумението на СТО за техническите пречки пред търговията, държавите-членки ще трябва да използват международни стандарти като основа за своето законодателство. Ако не направят това, вместо на национална законодателна уредба, държавите-членки ще могат да се опират на доброволното прилагане на европейските стандарти. С оглед обновяването и развитието на подобни стандарти, Комисията би могла, ако е необходимо, да даде мандат на европейските организации по стандартизация.

Съгласно вариант 3 се предвижда в Директива 2004/22/ЕО относно измервателните уреди да се включат нови приложения за всеки уред и да се отменят директивите. Този вариант не позволява никакви национални правила, въпреки че държавите-членки са свободни да избират задачите, за които те желаят да предпишат законов метрологичен контрол. За тези задачи те могат да позволят да бъдат използвани на тяхната територия само уреди, чието съответствие е оценено по отношение на съществените изисквания, посочени в директивата. Хармонизацията в съответствие с новия подход предписва съществените изисквания и позволява всички технически спецификации, които отговарят на тези изисквания. Следва да се отбележи, че член 2 от Директива 2004/22/ЕО относно измервателните уреди позволява на държавите-членки да не изискват на тяхна територия да се използват само уреди, които отговарят на изискванията на директивата, но използването на тази възможност не им позволява да прибегнат до алтернативни национални правила и следователно означава да няма правила.

От общественото допитване и външно проучване е видно, че няма пречки пред търговията в шестте сектора, обхванати от осемте директиви, принадлежащи към стария подход. Също така е очевидно, че директивите се използват все по-малко и са напълно обхванати от международни стандарти. Сегашната ситуация (вариант 1) не е затруднила технологичния напредък и когато съществува допълнително национално законодателство, то очевидно напълно отчита взаимното признаване и международните стандарти.

Тези варианти са два възможни отговора на целта за опростяване: отмяна (вариант 2) или преработка (вариант 3). И двата позволяват да се постигне целта за опростяване и затова се добавят други критерии за тяхното съпоставяне. Ще се окаже, че когато не са установени никакви пречки пред търговията и не съществуват други неотложни стратегически нужди, единственият въпрос, който остава, е този за необходимия компромис между високото равнище на защита и съответните административни разходи, по които се отличава въздействието на тези варианти. Високо ниво на защита

се гарантира от национална законодателна уредба, основаваща се на международни стандарти (варианти 1 и 2), или чрез хармонизиране (вариант 3). В противен случай, когато не съществува национална законодателна уредба (варианти 1 и 2) или когато държавите-членки предпочетат да не изискват хармонизирани уреди (вариант 3), защитата не е гарантирана и няма административните разходи.

Всички разходи при различните варианти са равностойни, т.е. ползите, които предоставя защитата, гарантирана от националното законодателство, са за сметка на административни разходи на ниско до средно ниво, които са равни на тези при хармонизацията. При липса на законодателство, не съществуват предимства по отношение на защитата, но няма и административни разходи.

Въз основа на оценката на въздействието нито един от трите вариант няма превес. Тъй като не съществуват пречки пред търговията, вариант 3 на хармонизация не предлага никакво предимство, което да не може да бъде постигнато в контекста на един нерегулиран пазар или от национална законодателна уредба, основана на международни стандарти и отчитаща изцяло концепцията за взаимното признаване. Нещо повече, значителен брой държави-членки са посочили, че (те) биха могли да се откажат от хармонизация, ако приложното поле на Директива 2004/22/ЕО относно измервателните уреди бъде разширено, което фактически обезсмисля самата цел на хармонизацията.

Ето защо, от съображения за опростяване и субсидиарност, вариант 2 на отмяна, без разширяване на приложното поле на Директива 2004/22/ЕО относно измервателните уреди, може да се счете за най-подходящ.

Настоящият доклад е обвързващ само за службите на Комисията, участвали в подготовката му, и не предопределя окончателната форма на което и да е от решенията, които Комисията ще вземе.